

Vrodený syndróm dlhého QT intervalu

MUDr. Jaroslav Tomko^{1,2}, MUDr. Marko Bjeloševič^{1,2}, MUDr. Michal Chalupka², MUDr. Viera Illíková, PhD.²

¹Klinika detskej kardiologie Lekárskej fakulty Univerzity Komenského, Bratislava

²Detské kardiocentrum, Národný ústav srdcových a cievnych chorôb, Bratislava

Vrodený syndróm dlhého QT intervalu (z angl. *long QT syndrome – LQTS*) je najčastejšie sa vyskytujúcim primárnym kardiálnym arytmickým syndrómom. Ochorenie sa typicky prejavuje predĺžením korigovaného QT intervalu na elektrokardiogramme (EKG), čo môže byť u niektorých jedincov asociované so vznikom malignej komorovej arytmie až náhlym kardiálnym úmrtím. Cieľom tohto článku je poukázať na dôležitosť včasnej diagnostiky LQTS ako nástroja primárnej prevencie náhlej kardiálnej smrte.

Kľúčové slová: vrodený arytmický syndróm, elektrokardiogram, náhla kardiálna smrť, betablokátory

Congenital long QT syndrome

Congenital long QT syndrome (LQTS) is the most prevalent primary cardiac arrhythmia syndrome. Typical presentation includes prolonged QT interval on electrocardiogram, which can be in some individuals associated with malignant ventricular arrhythmias and sudden cardiac death. This article emphasizes the importance of setting up an early diagnosis of LQTS as a tool for primary prevention of sudden cardiac death.

Key words: congenital arrhythmia syndrome, electrocardiogram, sudden cardiac death, beta-blockers

Pediatr. prax, 2020;21(3):105-107

Úvod

Vrodený syndróm dlhého QT intervalu je primárny kardiálnym arytmickým syndrómom, pre ktorý je charakteristické predĺženie fázy komorovej myokardiálnej repolarizácie. Na povrchovom EKG sa manifestuje ako predĺženie korigovaného QT intervalu (QTc). Jedinci s LQTS sú ohrození vznikom malignej komorovej arytmie, ktorá v niektorých prípadoch vedie k náhlej kardiálnej smrte (z angl. *sudden cardiac death – SCD*). Stanovenie včasnej diagnózy je esenciálne, pretože cielená terapia vedie k signifikantnej redukcii symptómov a signifikantnému zníženiu mortality pacientov s LQTS.

Prevalencia

Približný výskyt vrodeného LQTS priniesli dátá z veľkej talianskej multicentrickej prospektívnej štúdie, ktorá zahŕňala okolo 43 000 novorodencov. Prevalencia ochorenia bola v tejto štúdii stanovená na 1 : 2 500, čím môžeme tento syndróm zaradiť medzi zriedkavé choroby (1). Medzi prítomnosťou LQTS v subpopulácii mužského a ženského pochľavia neexistujú signifikantné rozdiely.

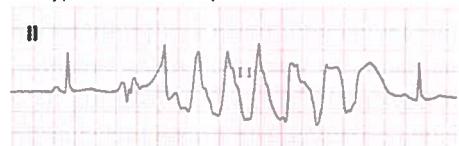
Genetický podklad a mechanizmus vzniku arytmie

Vrodený LQTS zaraďujeme medzi tzv. genetické arytmie. Príčinou vzniku ochorenia je mutácia aspoň v jednom

z génov, ktoré kódujú proteíny podielajúce sa na správnej funkcií rôznych iónových kanálov kardiomyocytov. Do dnešného dňa bolo identifikovaných celkovo 17 génonov asociovaných s vrodeným LQTS. Vo väčšine prípadov sa stretávame s autozomálne dominantnou dedičnosťou. Výskyt *de novo* mutácií sa odhaduje iba u 5 – 10 % pacientov (2).

Abnormálne fungujúci proteín má za následok dysfunkciu iónového kanála vedúcu k predĺženiu fázy repolarizácie komorovej svaloviny srdca. Predĺžená repolarizácia sa manifestuje na EKG ako dlhý QTc interval (QT interval korigovaný na frekvenciu srdca). Za určitých provokujúcich podmienok a priamoúmerne hodnote predĺženia QTc intervalu môžu u pacientov s vrodeným LQTS vznikať ektopické komorové vzrušky, ktoré sú schopné mechanizmom R na T fenoménu iniciovať vznik polymorfnej komorovej tachykardie typu „torsades de

Obrázok 1. Iniciácia vzniku komorovej tachykardie typu „torsades de pointes“

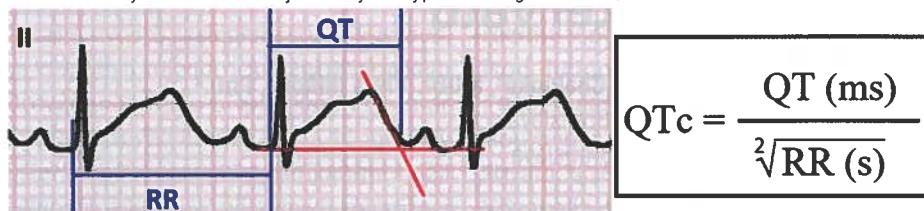
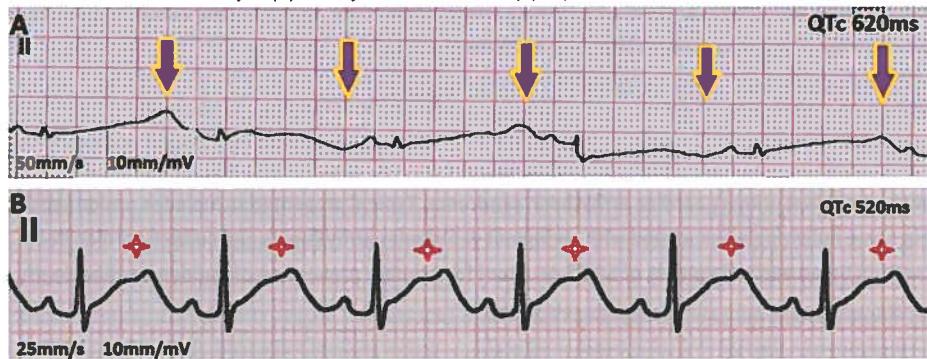
pointes“, ktorá niekedy prechádza do komorovej fibrilácie (obrázok 1).

Klasifikácia

Vrodený LQTS delíme do jednotlivých podskupín podľa genotypizácie patologických mutácií. Rozlišujeme tzv. majoritné gény (KCNQ1, KCNH2, SCN5A) a minoritné gény. Je vhodné označovať konkrétnym číslom iba subtypy, ktoré sú asociované s mutáciou v majoritnom géne. V prípade mutovaného minoritného génu sa daná podskupina označuje ako LQTS asociovaný s konkrétnym génom. Klasifikáciu vrodeného LQTS prezentuje tabuľka 1.

Tabuľka 1. Rozdelenie syndrómu dlhého QT intervalu

Gén	Prevalencia	Gén	Prevalencia
Majoritné gény		Minoritné gény	
KCNQ1 (LQTS 1)	40 – 55 %	KCNE1	< 1 %
KCNH2 (LQTS 2)	30 – 45 %	KCNE2	< 1 %
SCN5A (LQTS 3)	5 – 10 %	KCNJ5	< 1 %
Minoritné gény		SCN4B	
AKAP9	< 1 %	SNTA1	< 1 %
CALM1	< 1 %	TRDN	< 1 %
CALM2	< 1 %	KCNJ2	< 1 %
CALM3	< 1 %	ANK2	< 1 %
CAV3	< 1 %	CACNA1C	< 1 %

Obrázok 2. Využitie Bazettovej formuly na výpočet korigovaného QT intervalu**Obrázok 3.** Alternans vlny T (A) a dvojvrcholová vlna T (B) u pacientov s LQTS

Klinická manifestácia

Vrodený syndróm dlhého QT intervalu sa môže klinicky prejať v ktoromkoľvek veku. Pri prenatalnom ultrazvukovom vyšetrení plodu môže na diagnózu upozorniť nález sínusovej bradykardie, atrioventrikulárnej blokády 2. stupňa, komorovej tachykardie či hydropsu plodu bez zjavnej príčiny. Limitáciou ultrazvukového vyšetrenia je neschopnosť určenia QTc intervalu.

Odhaduje sa, že syndróm dlhého QT intervalu sa podielá na syndróme náhleho úmrtia dojčiat v 5 až 10 % (3).

Azi štvrtina pacientov s LQTS udáva v čase prvého vyšetrenia v terciárnom centre prítomnosť klinickej symptomatiky. Prvé príznaky ochorenia sa typicky prejavujú okolo 12. roka života, avšak ich výskyt je ovplyvnený mutáciou v konkrétnom géne a jej závažnosťou, ktorá môže byť variabilná. Najčastejšie sa stretávame s prítomnosťou presynkopy a synkopy (v 80 % prípadov) v kontexte fyzickej a emocionálnej záťaže. Niektoré sa malígná komorová arytmia môže klinicky manifestovať ako tonicoo-klonické krčce, ktoré vznikajú pri nedostatočnom srdcovom výdaji a hypoxii mozgového tkaniva. Preto môžu byť niektoré deti mylne liečené ako epileptické záchvaty bez korelácie na EEG zázname. Srdcové zastavenie sa u pacientov s LQTS vyskytuje v približne 12 % prípadov. U každého dieťaťa s odvrátenou náhlou kardiálnou smrťou sa musia realizovať opakovane

12-zvodové EKG záznamy so zameraním sa na dĺžku QTc intervalu (4).

Diagnostika

Diagnóza vrodeného syndrómu dlhého QT intervalu sa stanoví v prípade, ak:

- 1) je Schwartzovo skóre viac ako 3 body alebo
- 2) má pacient dokázanú patologickú mutáciu v géne asociovanom s LQTS, alebo
- 3) je na opakovanych 12-zvodových EKG záznamoch nameraný QTc interval viac ako 460 ms u prepubertálneho dieťaťa, viac ako 470 ms u postpubertálneho chlapca a viac ako 480 ms u postpubertálneho dievčaťa (5).

V diagnostike LQTS zohráva dôležitú úlohu dôkladná rodinná a osobná anamnéza, opakovane 12-zvodové EKG záznamy, 24-hodinový EKG holter, záťažové EKG vyšetrenie a genetický dôkaz patologických mutácií.

V rodinnej anamnéze sa zameriavame na výskyt náhleho kardiálneho úmrtia v mladom veku, utopenia, autonehody, synkopy, vrodenej hluchoty a implantácie kardioverter-defibrilátora. V osobnej anamnéze pátrame po presynkopálnych a synkopálnych stavoch, tonicoo-klonických krčoch, hluchote a prekonanej kardiopulmonálnej resuscitácii.

Veľmi dôležitým faktorom je výskyt arytmii na EKG zázname. V prvom rade hodnotíme dĺžku QT intervalu, ktorý meríme od začiatku QRS komplexu po koniec T vlny najlepšie vo zvode II alebo V5 v rozmedzí

Tabuľka 2. Schwartzovo skóre (6)

Elektrokardiografické nálezy		Body
A. QTc* interval		
> 480 ms	3	
460 – 479 ms	2	
450 – 459 ms (u mužov)	1	
B. QTc* v 4. minúte zotavovacej fázy počas ergometrie > 480 ms	1	
C. torsades de pointes**	2	
D. alternans T vlny	1	
E. dvojvrcholová T vlna v aspoň 3 zvodoch	1	
F. nízke priemerné frekvencie (pod 2. percentílom)	0,5	
Osobná anamnéza		
A. synkopa**		
pri stresujúcom podnete	2	
bez stresujúceho podnetu	1	
B. vrodená hluchota	0,5	
Rodinná anamnéza		
A. rodinný príslušník s dokázaným LQTS***	1	
B. náhla nevyjasnená kardiálna smrť u priameho člena rodiny vo veku < 30 rokov***	0,5	

< 1 bod = nízke riziko diagnózy LQTS

1,5 – 3 body = stredné riziko diagnózy LQTS

≥ 3,5 bodu = vysoké riziko diagnózy LQTS

*QTc kalkulované pomocou Bazettovej formuly,

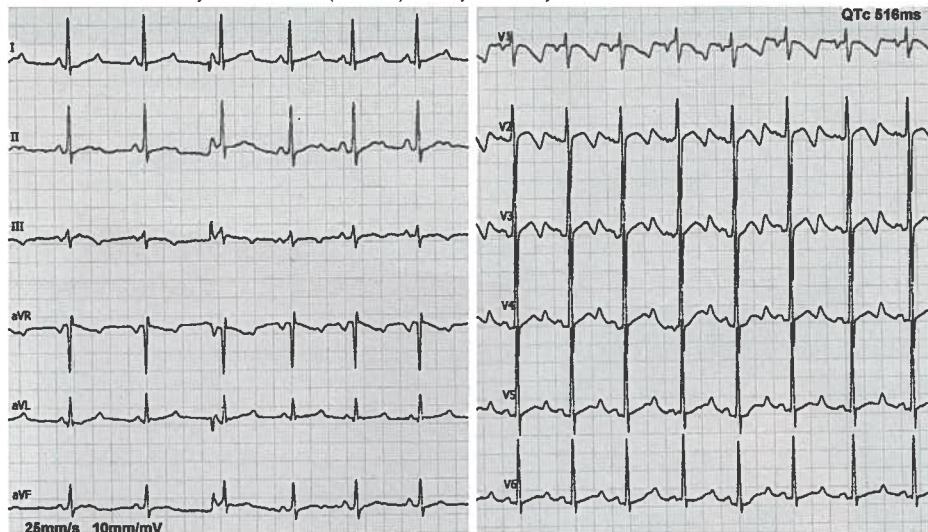
vzájomne sa vylučujúce, *ten istý člen sa nemôže počítať do oboch kategórií

srdcovej frekvencie od 60 do 100 úderov za minútu. Na výpočet korigovaného QT intervalu používame tzv. Bazettovu formulu. Princíp stanovenia QTc intervalu ukazuje obrázok 2. Okrem dôsledného merania QTc intervalu si všimame prítomnosti sínusovej bradykardie, tvaru T vlny a výskytu komorových porúch rytmu. Ambulantné monitorovanie EKG záznamu má prínos najmä v stanovení množstva a komplexnosti komorových porúch rytmu. Počas záťažového EKG vyšetrenia hodnotíme výskyt komorových porúch rytmu provozených záťažou, skracovanie absolútnej hodnoty QT intervalu a dĺžku QTc intervalu v 4. minúte zotavovacej fázy (obrázok 3).

Po dôkladnej anamnéze a uskutočnených vyšetreniach pristupujeme ku kalkulácii Schwartzovho skóre (tabuľka 2).

Terapia

Napriek variabilite klinickej symptomatiky u pacientov s vrodeným LQTS zostávajú zásady liečby rovnaké pre všetkých pacientov. Základ terapie tvoria režimové opatrenia. Za najdôležitejší krok sa považuje vyhýbanie sa liekom, ktoré sú schopné v štandardných dávkovaníach predĺžovať QT interval a tým potencionovať vznik malígnnych porúch komorového rytmu. Zoznam liekov predĺžujúcich QT interval

Obrázok 4. Predĺžený QTc interval (516 ms) s dvojvrcholovými T vlnami

sa pravidelne aktualizuje a je dostupný na webovej stránke www.crediblemeds.org po bezplatnom prihlásení.

Názory expertov na profesionálne športovanie u pacientov s diagnózou LQTS sa rozchádzajú. Podľa recentných európskych odborných odporúčaní pre športovú činnosť z roku 2005 predstavuje diagnóza vrodeného LQTS absolútну kontraindikáciu profesionálneho športovania. V spojených štátach amerických je prístup k tejto problematike o niečo miernejší, avšak za cenu prísnych preventívnych opatrení (napr. vlastný externý automatický defibrilátor).

Každý pacient s vrodeným syndrómom dlhého QT intervalu je indikovaný na liečbu betablokátorom, pretože táto terapia signifikantne znižuje mortalitu následkom komorových porúch srdcového rytmu. V praxi sa najviac osvedčili neselektívne betablokátory, najmä propranolol a nadolol.

U pacientov po odvŕtenej náhlej kardiálnej smrti a u pacientov, u ktorých napriek režimovým opatreniam a užívaniu maximálnej tolerovanej dávky betablokátora pretrvávajú poruchy komorového rytmu, je indikovaná implantácia kardioverter-defibrilátora (7).

Kazuistika

7-ročnému pacientku po úspešnej kardiopulmonálnej resuscitácii pre komorovú fibriláciu preložili do Detského kardiocentra v Bratislave pre suspektný vrodený LQTS. V rodinnej a osobnej anamnéze sa nezistili žiadne pozoruhodnosti. Posledný týždeň pred život ohrozujúcou udalosťou malo dieťa

infekciu horných dýchacích ciest so subfebrilitami. Na tlmenie teploty a kašla užívala lieky s obsahom ibuprofénu a pseudoefedrínu. Klinický stav dieťaťa sa zlepšoval. Ráno začul pacientka brat plač dieťaťa a privolať rodičov, ktorí našli dcéru v bezvedomí, pomocenú a chrčivo dýchajúcemu. Ihneď zavolali tiesňovú linku 112. Otec so synom podľa telefónických inštrukcií podávali laickú prvú pomoc. Po príchode lekárov dieťa nedýchalo, na ekg zázname bola prítomná komorová fibrilácia, ktorá sa po jednom defibrilačnom výboji zvertovala do sínusového rytmu a následne bolo dieťa prevezené na oddelenie intenzívnej medicíny. Celkový čas resuscitácie bol cca 13 minút. Pre poruchu vedomia bolo dieťa intubované s následnou umelou plíúcnowou ventiláciou (UPV). Na CT mozgu sa nedokázali hemoragické a edematózne zmeny. Pri odpájaní z UPV sa na monitore zaznamenali početné komorové extrasystoly. Z toho dôvodu bolo konzultované arytmologické pracovisko detského kardiocentra, ktoré po zhodnotení ekg záznamu vyslovilo podezrenie na vrodený syndróm dlhého QT intervalu. Opakovane ekg záznamy potvrdili patologicky predĺžený QTc interval (obrázok 4). Počas hospitalizácie bolo dieťa nastavené na liečbu propranololom a na sekundárnu prevenciu náhlej kardiálnej smrti malo implantovaný kardioverter-defibrilátor (ICD). Genetickým vyšetrením sa dokázala mutácia v géne KCNH2. Počas dvojročného sledovania od implantácie ICD je dieťa bez neurologického deficitu a recidív komplexných komorových porúch srdcového rytmu.

Kazuistika upozorňuje na *de novo* mutáciu u 7-ročného dieťaťa s negatívnou rodinnou a osobnou anamnézou, u ktoré-

ho sa syndróm vrodeného LQTS prvýkrát manifestoval vznikom komorovej fibrilácie (možný súvis s užívaním pseudoefedrínu) s odvrátenou náhľou kardiálou smrťou.

Záver

Vrodený syndróm dlhého QT intervalu je najčastejší primárny arytmický syndróm. Na potenciálnu diagnózu treba myslieť pri synkopálnom stave asociovanom s fyzickým a emocionálnym podnetom, anamnéze odvŕtenej náhlej kardiálnej smrti či tonicko-klonických kríčoch bez korelátu na eeg zázname. Dôležitosť poznania tohto syndrómu lekárom prvého kontaktu a následné odoslanie pacienta na vyšetrenie k detskému kardiológovi zlepšuje kvalitu života pacientov s LQTS. Každé dieťa by po odvŕtenej náhlej kardiálnej smrti neznámej etiológie malo absolvovala kardiologické, resp. arytmologické vyšetrenie. Skoré stanovenie diagnózy môže zachrániť život dieťaťa.

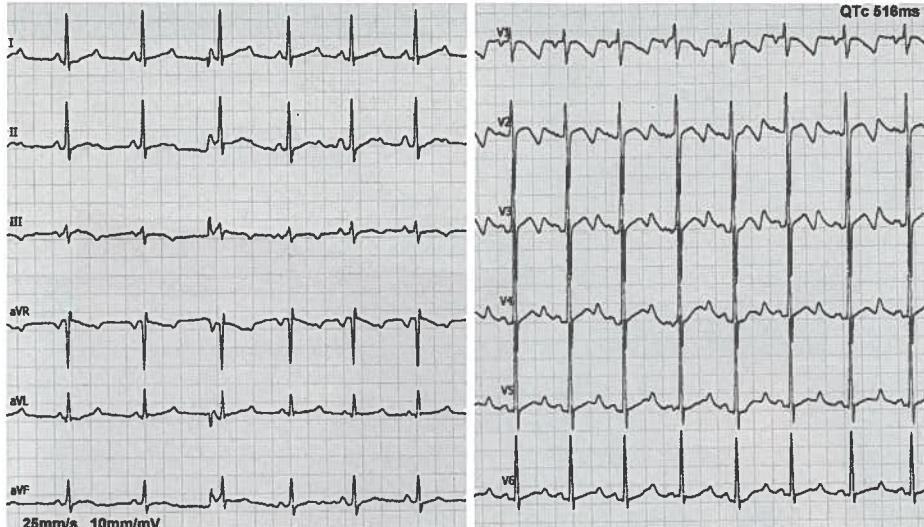
Literatúra

- Schwartz PJ, Stramba-Badiale M, Crotti L, et al. Prevalence of the Congenital Long QT Syndrome. Circulation. 2009;120(18):1761-7.
- Ackerman MJ, Schwartz PJ. Congenital long QT syndrome: Pathophysiology and genetics [online]. Wolters Kluwer, 2019. Available from: <UpToDate: <https://www.uptodate.com/contents/congenital-long-qt-syndrome-pathophysiology-and-genetics>>. Accessed March 1, 2020.
- Schwartz PJ, Ackerman MJ. Congenital long QT syndrome: Epidemiology and clinical manifestations [online]. Wolters Kluwer, 2019. Available from: <UpToDate: <https://www.uptodate.com/contents/congenital-long-qt-syndrome-epidemiology-and-clinical-manifestations>>. Accessed March 1, 2020.
- Rohatgi RK, Sugrue A, Bos JM, et al. Contemporary Outcomes in Patients With Long QT Syndrome. J Am Coll Cardiol. 2017;70(4):453-62.
- Priori SG, Blomström-Lundqvist C, Mazzanti A, et al. 2015 ESC Guidelines for the Management of Patients with Ventricular Arrhythmias and the Prevention of Sudden Cardiac Death: The Task Force for the Management of Patients with Ventricular Arrhythmias and the Prevention of Sudden Cardiac Death of the European Society of Cardiology (ESC). Eur Heart J. 2015;36(41):2793-867.
- Schwartz PJ, Crotti L, Insolia R. Long-QT syndrome: from genetics to management. Circ Arrhythm Electrophysiol. 2012;5(4):868-77.
- Illíková V, Bjeloševič M, Olejník P, et al. Manažment pacientov s rizikom náhlej kardiálnej smrti. Čes-slov Pediat. 2018;73(5):296/303.

MUDr. Jaroslav Tomko

Klinika detskej kardiologie LF UK
Limbová 1, 833 01 Bratislava
jaroslavtomko.jt@gmail.com

Obrázok 4. Predĺžený QTc interval (516 ms) s dvojvrcholovými T vlnami

sa pravidelne aktualizuje a je dostupný na webovej stránke www.crediblemeds.org po bezplatnom prihlásení.

Názory expertov na profesionálne športovanie u pacientov s diagnózou LQTS sa rozchádzajú. Podľa recentných európskych odborných odporúčaní pre športovú činnosť z roku 2005 predstavuje diagnóza vrodeného LQTS absolútну kontraindikáciu profesionálneho športovania. V Spojených štátach amerických je prístup k tejto problematike o niečo miernejší, avšak za cenu prísnych preventívnych opatrení (napr. vlastný externý automatický defibrilátor).

Každý pacient s vrodeným syndrómom dlhého QT intervalu je indikovaný na liečbu betablokátorm, pretože tato terapia signifikantne znížuje mortalitu následkom komorových porúch srdcového rytmu. V praxi sa najviac osvedčili neselektívne betablokátory, najmä propranolol a nadolol.

U pacientov po odvrátenej náhlzej kardiálnej smrti a u pacientov, u ktorých napriek režimovým opatreniam a užívaniu maximálnej tolerovanej dávky betablockátora pretrvávajú poruchy komorového rytmu, je indikovaná implantácia kardioverter-defibrilátora (7).

Kazuistika

7-ročnú pacientku po úspešnej kardiopulmonálnej resuscitácii pre komorovú fibriláciu preložili do Detského kardiocentra v Bratislave pre suspektný vrodený LQTS. V rodinnej a osobnej anamnéze sa nezistili žiadne pozoruhodnosti. Posledný týždeň pred život ohrozujúcou udalosťou malo dieťa

infekciu horných dýchacích ciest so subfebrilitami. Na tlmenie teploty a kašľa užívala lieky s obsahom ibuprofénu a pseudoefedrínu. Klinický stav dieťa sa zlepšoval. Ráno začul pacientkin brat pláč dieťa a privolal rodičov, ktorí našli dcéru v bezvedomí, pomčenú a chrčivo dýchajúcu. Ihneď zavolali tiesňovú linku 112. Otec so synom podľa telefónických inštrukcií podávali laickú prvú pomoc. Po príchode lekárov dieťa nedýchalo, na ekg záznamе bola prítomná komorová fibrilácia, ktorá sa po jednom defibrilačnom výboji zvertovala do sínusového rytmu a následne bolo dieťa prevezené na oddelenie intenzívnej medicíny. Celkový čas resuscitácie bol cca 13 minút. Pre poruchu vedomia bolo dieťa intubované s následnou umelou pľúcnej ventiláciou (UPV). Na CT mozgu sa nedokázali hemoragické a edematózne zmeny. Pri odpájaní z UPV sa na monitore zaznamenali početné komorové extrasystoly. Z toho dôvodu bolo konzultované arytmologické pracovisko detského kardiocentra, ktoré po zhodnotení ekg záznamu vyslovilo podezrenie na vrodený syndróm dlhého QT intervalu. Opakovane ekg záznamy potvrdili patologicky predĺžený QTc interval (obrázok 4). Počas hospitalizácie bolo dieťa nastavené na liečbu propranololom a na sekundárnu prevenciu náhlej kardiálnej smrti malo implantovaný kardioverter-defibrilátor (ICD). Genetickým vyšetrením sa dokázala mutácia v géne KCNH2. Počas dvojročného sledovania od implantácie ICD je dieťa bez neurologického deficitu a recidív komplexných komorových porúch srdcového rytmu.

Kazuistika upozorňuje na *de novo* mutáciu u 7-ročného dieťa s negatívnou rodinnou a osobnou anamnézou, u ktoré-

ho sa syndróm vrodeného LQTS prvýkrát manifestoval vznikom komorovej fibrilácie (možný súvis s užívaním pseudoefedrínu) s odvrátenou náhlou kardiálou smrťou.

Záver

Vrodený syndróm dlhého QT intervalu je najčastejší primárny arytmický syndróm. Na potenciálnu diagnózu treba myslieť pri synkopálnom stave asociovanom s fyzickým a emocionálnym podnetom, anamnéze odvrátenej náhlej kardiálnej smrti či tonicko-klonických kríčoch bez korelátu na eeg zázname. Dôležitosť poznania tohto syndrómu lekárom prvého kontaktu a následné odoslanie pacienta na vyšetrenie k detskému kardiológovi zlepšuje kvalitu života pacientov s LQTS. Každé dieťa by po odvrátenej náhlej kardiálnej smrti neznámej etiológie malo absolvovať kardiologické, resp. arytmologické vyšetrenie. Skoré stanovenie diagnózy môže zachrániť život dieťaťa.

Literatúra

- Schwartz PJ, Stramba-Badiale M, Crotti L, et al. Prevalence of the Congenital Long QT Syndrome. Circulation. 2009;120(18):1761-7.
- Ackerman MJ, Schwartz PJ. Congenital long QT syndrome: Pathophysiology and genetics [online]. Wolters Kluwer, 2019. Available from: <UpToDate: <https://www.uptodate.com/contents/congenital-long-qt-syndrome-pathophysiology-and-genetics>>. Accessed March 1, 2020.
- Schwartz PJ, Ackerman MJ. Congenital long QT syndrome: Epidemiology and clinical manifestations [online]. Wolters Kluwer, 2019. Available from: <UpToDate: <https://www.uptodate.com/contents/congenital-long-qt-syndrome-epidemiology-and-clinical-manifestations>>. Accessed March 1, 2020.
- Rohatgi RK, Sugrue A, Bos JM, et al. Contemporary Outcomes in Patients With Long QT Syndrome. J Am Coll Cardiol. 2017;70(4):453-62.
- Priori SG, Blomström-Lundqvist C, Mazzanti A, et al. 2015 ESC Guidelines for the Management of Patients with Ventricular Arrhythmias and the Prevention of Sudden Cardiac Death: The Task Force for the Management of Patients with Ventricular Arrhythmias and the Prevention of Sudden Cardiac Death of the European Society of Cardiology (ESC). Eur Heart J. 2015;36(41):2793-867.
- Schwartz PJ, Crotti L, Insolia R. Long-QT syndrome: from genetics to management. Circ Arrhythm Electrophysiol. 2012;5(4):868-77.
- Illíková V, Bjeloševič M, Olejník P, et al. Manažment pacientov s rizikom náhlej kardiálnej smrti. Čes-slov Pediat. 2018;73(5):296/303.

MUDr. Jaroslav Tomko

Klinika detskej kardiológie LF UK
Limbová 1, 833 01 Bratislava
jaroslavtomko.jt@gmail.com

